

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรศัพท์/โทรสาร 02-259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 2 เดือนมิถุนายน พ.ศ.2562 หน้า 20 มูลค่าข่าว 654,633.-

ส่ววิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

บ๊องบุก 'แก๊งป๊อป' แบบฉบับอาสาสมัคร

ประเทศจีนที่เราคิดหรือเคยได้ยินมา กับประเทศจีนที่เราได้เจอจริง ๆ ไม่เหมือนกันเลย จากตอนแรกที่คิดว่าการเดินทางครั้งนี้แค่ต้องการพัฒนาความรู้ภาษาจีนเท่านั้น กลับกลายเป็นว่า ตลกสุดวุ่นที่ผู้คน วัฒนธรรม และบ้านเมืองที่จีน จนอยากจกสับไม้ฮ็อกกี้" คำบอกเล่าจาก "บ๊องบุก" หรือ นางสาวปัทมาธิ ธีระวนาศ นันตพิสัยแดงจากคณะสังคมศาสตร์ วิชาเอกประวัติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ตัดสินใจออกไปเก็บเกี่ยวประสบการณ์หลังเรียนจบในฐานะอาสาสมัครกับมูลนิธิเยาวชนสันติภาพนานาชาติ (ไอวายเอฟ) เป็นเวลา 4 เดือน ตั้งแต่สิงหาคมถึงธันวาคม 2561

ตลอดระยะเวลาที่เป็นอาสาสมัคร บ๊องบุกได้ไปทำกิจกรรมทั้งในฮ่องกง และ จีน โดยภารกิจแรกอยู่ที่ฮ่องกง ทันทีที่เดินทางไปถึงก็มีการรวมอยู่แล้ว คือการแสดงพิเศษทุกวันเสาร์ เรียกว่า ฮิลลิ่ง คอนเสิร์ต (Healing Concert) เป็นการแสดงที่จัดให้ผู้ชมทั่วไปได้เข้าชมฟรี มีทั้งการเต้นวัฒนธรรม แสดงละคร และร้องเพลงประสานเสียง โดยการแสดงและเตรียมงานทั้งหมดจัดโดยนักศึกษาและอาสาสมัครในโครงการ ทั้งคนจีน ไทย เกาหลีใต้ อาร์เจนตินา และยุโรป ส่วนสาวไทยของเรา รับหน้าที่แต่งตัวและออกไปแจกใบปลิว เชิญชวนคนมาร่วมงาน พอถึงวันงานก็ได้แสดงละครในบทตัวร้ายของเรื่อง ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำทนายมากทีเดียว เพราะถึงแม้จะมีความรู้เรื่องภาษาจีนอยู่บ้าง แต่การแสดงครั้งนี้เนื่องจากแสดงที่ฮ่องกงจึงต้องใช้ภาษาจีนกลางทั้งหมด นักแสดงที่ประกอบไปด้วยอาสาสมัครเยาวชนจากหลายประเทศไม่ได้พูดจริง ๆ แต่ใช้วิธีฮิลลิ่งจากคนท้องถิ่นแล้วแสดงท่าทางหรือยืนปากให้ตรงเสียง และต้องให้กำลังใจอารมณ์ของบทบาทที่ได้รับ แม้ว่าตัวเองจะฟังไม่เข้าใจก็ตาม

ฮ่องกงเป็นเขตการปกครองพิเศษของจีน มีผู้คนอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นและเจริญ คนไทยเองก็ชอบมาช้อปปิ้งที่ฮ่องกงอยู่บ่อยครั้ง ทำให้พ่อค้าแม่ค้าที่นั่นมางคนสามารถพูดไทยได้เพื่อต่อราคาเท่ากับลูกค้าจากไทยเลยทีเดียว มุกทำกิจกรรมที่ฮ่องกงสักพัก อาจารย์จึงให้ย้ายไปหาประสบการณ์ต่อที่เมืองกวางโจว เมืองเอกของเขตลกวางตุ้ง ประเทศจีน สาวไทยได้เข้าไปอยู่ในหอพักของทางมูลนิธิเป็นเวลา 1 เดือน ร่วมกันเก็บเงินจนถึง 11 คน มุกกล่าวไว้ว่า

"ตอนแรกที่กังวล เพราะยังพูดภาษาจีนไม่ได้ อาจารย์จึงให้ออกไปหาเพื่อนใหม่ที่มหาวิทยาลัยเพื่อฝึกพูดภาษาจีน พอต้องไปพบผู้คนใหม่ ๆ ทุกวัน มุกจึงได้สัมผัสกับคนจีนจริง ๆ พวกเขาชอบคนต่างชาติ และมีความสุขกับชีวิตมาก บางคนเห็นเราเป็นอาสาสมัครก็ยื่นมือช่วยเหลือไม่ให้เหนื่อยเมื่อเริ่มที่ภาษาจีนเข้าใจได้บ้างก็ได้เห็นวัฒนธรรมการพูดของพวกเขาที่ชัดเจนขึ้น ก็จริง ๆ คนไทยจะชอบมองเวลาคนจีนคุยกันเสียงดัง เพราะคิดว่าเขาทะเลาะกัน แต่นี่คือการสนทนาปกติค่ะ ไม่มีมีมีอะไรกัน เสียงแต่พูดเสียงดังเท่านั้นเอง"

ทุกเช้าที่เมืองกวางโจว บ๊องบุกต้องออกไปจ่ายตลาดเพื่อซื้อวัตถุดิบมาทำอาหารให้กับสมาชิกมูลนิธิ "ตอนนี้ออกไปครั้งแรก แปลกใจมากเพราะคนจีนไม่ใช้เงินสดกันเลย เงินของเราอยู่ในมือถือ (แอปพลิเคชันวีแชทหรืออาลีเพย์) ซึ่งทุกร้านก็รองรับการจ่ายเงินแบบนี้ แม้แต่ร้านขายผักเล็ก ๆ ที่วางขายกันที่นั่น ก็ยังมีคิวอาร์โค้ดให้คนจ่ายด้วย คือเสียบัตรเดบิตแล้ว สั่งซื้อวีแชทเหมือนคนไทยไปได้เลย เพราะที่นั่น ใช้เงินสมมาได้สักพักแล้ว วิธีการนี้ช่วยป้องกันแบงก์ปลอมได้ด้วย แต่พอโทรศัพท์หายก็เดือดร้อนมากเหมือนกัน เพราะทุกอย่างอยู่ในโทรศัพท์หมดเลย"

คนจีนที่เมืองกวางโจวจะมีวัฒนธรรมการกินไม่ทางอาหารเพื่อสุขภาพ คือไม่ใช้ผงปรุงรสเลย อาหารทุกอย่างจะปรุงด้วยเกลือเท่านั้น น้องมุกกล่าวว่า “ที่น้ำแปลกใจคือ คนจีนที่เธออยู่ด้วย ส่วนมากไม่ชอบกินเนื้อสัตว์ พวกเขาบอกว่า เนื้อสัตว์มันกินจริงชอบกินผักมากกว่า” ทุกครั้งที่เมนูอาหารมีเนื้อสัตว์จึงเป็นคิวของสาวไทยของเราที่ได้กินเนื้ออย่างสบายใจ ไม่ต้องมีใครแย่งเลยทีเดียว แต่สิ่งที่ขัดใจสาวไทยของเรา คือ การล้างจาน ที่นั่นใช้แค่ น้ำเปล่ากับน้ำร้อน ไม่ได้ใช้น้ำยาล้างจาน เป็นแบบนี้ทุกที่ แม้แต่ที่ร้านอาหารก็เป็นแบบนี้ จากที่เคยชินกับการล้างจานแบบมีฟอง เมื่อต้องล้างในแบบที่ปราศจากฟองก็ไม่ค่อยมั่นใจในความสะอาดเท่าไร แต่สำหรับคนจีนเอง เชื่อว่าการล้างจานแบบนี้ดี เพราะไม่จำเป็นต้องใช้สารเคมีเลย

ช่วงหนึ่งขณะที่อยู่ในเมืองกวางโจว คือ การออกไปฉลองเทศกาล “จงชิวเจี๋ย” หรือเทศกาลวันไหว้พระจันทร์ ซึ่งเป็นวันสำคัญอีกวันหนึ่งของคนจีน ตรงกับวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 8 ตามปฏิทินจันทรคติจีน ด้วยลักษณะทางภูมิศาสตร์ของจีน เมื่อเข้าสู่เดือนสารท คือ เดือน 7-9 ตามปฏิทินจันทรคติจีน ท้องฟ้าแจ่มใส อากาศปลอดโปร่ง ปรasaอบกับเป็นฤดูกาลแห่งการเก็บเกี่ยว เทศกาลนี้แต่โบราณจึงมีลักษณะของการเล่นฉลองการเก็บเกี่ยวด้วย คนจีนจึงถือเอาวันนี้เป็นวันครอบครัว สมาชิกทุกคนในมูลนิธิฯ ที่เมืองกวางโจวช่วยกันเตรียมอาหารแต่เช้า แล้วออกไปทานข้าวด้วยกันที่สวนสาธารณะ พุดคุย เล่น

เกมด้วยกัน ใช้เวลาด้วยกันเหมือนเป็นครอบครัวจริงๆ น้องมุกเล่าว่า วันนั้นใช้เวลาทั้งวันอยู่ที่สวนสาธารณะ พอถึงช่วงเย็น ๆ ก็ไปที่บ้านของสมาชิกคนหนึ่ง ขึ้นไปบนดาดฟ้า อย่างบาร์บีคิว ต้มชา และชมพระจันทร์ด้วยกัน

“วันนั้นพระจันทร์สวยมาก อาจารย์บอกว่า เราที่มานอนดาดฟ้าจะได้เห็นพระจันทร์ชัดขึ้น วันนั้นได้กินขนมไหว้พระจันทร์ด้วย ตอนอยู่ที่ประเทศไทยไม่ค่อยชอบกิน แต่พออยู่ที่จีน และได้กินขนมไหว้พระจันทร์แบบต้นตำรับ รู้สึกว่ามันอร่อยมาก วันนั้นเป็นวันที่ประทับใจมากจริงๆ ค่ะ”

ในช่วงที่ต้องทำกิจกรรมต่าง ๆ น้องมุกต้องออกเดินทางด้วยตัวเอง โดยใช้บริการรถสาธารณะ ซึ่งที่จีนการเดินทางค่อนข้างสะดวกสบาย เพราะมีการจัดการระบบขนส่งสาธารณะที่ดี สามารถจ่ายค่าโดยสารผ่านแอปพลิเคชันในโทรศัพท์ได้เหมือนการซื้อของทั่วไป ช้อปบัตรรถโดยสารสาธารณะใบเดียว สามารถใช้บริการได้ทั้งรถไฟฟ้า รถไฟใต้ดิน และรถเมล์ซึ่งถูกอกถูกใจมากที่สุด เพราะค่าโดยสารถูกมาก แค่ 2 หยวน ตลอดสาย (ประมาณ 9 บาท) แต่เป็นรถปรับอากาศอย่างดี และมีทั้งป้ายไฟและเสียงประกาศแจ้งจุดจอดตลอดทาง ทำให้ไม่ต้องกังวลว่าจะหลง ส่วนคนจีนเองจะใช้รถส่วนตัวน้อยมาก หากต้องใช้ก็จะใช้เป็นรถระบบไฟฟ้าแทนรถที่ใช้น้ำมัน เพราะรัฐบาลให้สิทธิพิเศษและสนับสนุนให้ประชาชนใช้รถไฟฟ้าเพื่อช่วยลดมลพิษทางอากาศ ต้องถือว่าระบบขนส่งมวลชนของจีนแซงหน้าไทยไปหลายก้าวทีเดียว

ต่อมาเหล่าอาสาสมัครที่กระจายตัวทำกิจกรรมในจีน ก็เดินทางกลับมาที่ฮ่องกงอีกครั้ง โดยครั้งนี้มีภารกิจใหญ่ที่เปลี่ยนชีวิตรออยู่ นั่นคือ อาสาสมัครทุกคนจะต้องสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 5 (สูงสุดระดับ 6) ให้ได้ โดยมีเวลาเตรียมตัวก่อนสอบเพียง 1 เดือนเท่านั้น อาสาสมัครทุก

อาสาสมัครไปทำกิจกรรมเมื่อหมู่บ้านที่ฮ่องกง

อาสาสมัครต่างประภคที่ช่วยกันเตรียมงาน Healing Concert

คนต้องเข้าร่วมภารกิจนี้ จึงต้องช่วยเหลือกัน โดยมีทั้งอาจารย์ผู้ดูแลและเพื่อน ๆ ชาวจีนช่วยสอนให้

การเป็นอาสาสมัครในครั้งนี้ น้องมุกได้เรียนรู้ไม่ใช่แค่ภาษาหรือการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม แต่กิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ทำก็ค่อย ๆ ฝึกให้เหล่าอาสาสมัครเข้มแข็งขึ้นโดยไม่รู้ตัว จากคนที่เคยขี้อายและไม่มั่นใจในตัวเองก็มั่นใจมากขึ้นเนื่องจากต้องแสดง เต้น เล่นละครอยู่บ่อย ๆ นอกจากนี้ ยิ่งกล้าที่จะลองทำในสิ่งใหม่ ๆ มุกกล่าวว่า

“ตอนนี้ทำอะไรก็ง่ายขึ้น เพราะทุกกิจกรรมที่เราทำที่จีนเหมือนเป็นการฝึก อย่างตอนนี้เตรียมตัวสอบเข้าทำงาน ถึงแม้จะอ่านหนังสือเยอะหากเป็นเมื่อก่อนคงเครียดและกดดัน แต่ถ้าเทียบกับตอนที่ต้องสอบภาษาจีนแล้ว การสอบครั้งนี้ก็กลายเป็นเรื่องง่ายไปเลยเพราะเคยผ่านเรื่องยากมาก่อนแล้ว ช่วงเวลาที่อยู่จีน แม้จะไม่ได้ยาวนานมากสักเท่าไร แต่ก็เป็นช่วงชีวิตที่คุ้มค่ามากจริงๆ”

จริญญา โสกา
chong.jaranya@gmail.com